

Beretning fra Landsforeningen Lænken v. landsformand Lis Isdal
på LA's årsmøde 12. september 2009

Jeg vil gerne starte med at sige tak for invitationen til at komme her i dag og fortælle om, hvad der sker i Landsforeningen. Det er jo en tradition, som vi i Lænke-fællesskabet har holdt fast i gennem mange år: at jeres formand og vores formand inviteres til at tale på hinandens årsmøder – eller repræsentantskab, som det hedder hos os.

Når det er blevet en tradition er det vel fordi vi på den måde kan holde hinanden fast på, at vi har en historisk og fælles opgave i at skabe et behandlingstilbud, som er noget ganske særligt på alkoholområdet. Og det vil jeg gerne sige lidt mere om, for jeg kan se, at der er mange nye ansigter i år og for jer er det jo også vigtigt at kende historien i det fællesskab, I nu er blevet en del af.

I Landsforeningen benytter vi nogle gange vendingen: brugeren kom før behandleren. Bemærk: jeg sagde ikke 'kommer før', men 'kom før'. For det gjorde brugerne, dengang i 1954, hvor en håndfuld borgere med et problematisk forhold til alkohol besluttede sig for at lave en landsforening, hvor man som frivillige støttede hinanden og andre i at komme ud af et alkoholmisbrug. Det var både hjælp til selvhjælp og hjælp som selvhjælp – for det siger selv, at der ligger megen værdighed og stolthed i, at man som tidligere alkoholmisbruger er i stand til at hjælpe et medmenneske ud af et fornedrende og plagsomt liv.

Hen ad vejen blev det klart for de frivillige, at nogle alkoholproblemer bedst løses med professionel ekspertise og man ansatte den første læge, som kunne sørge for den professionelle behandling. Denne konstruktion holdt nogle få år – så blev behandlingsdelen af Lænken skilt ud som den selvstændige organisation som i dag kendes under navnet Lænke-ambulatorierne. Det skete i 1960. Men for begge parter var det en selvfølge, at det tætte samarbejde skulle fortsættes og videreudvikles. – Hvis I har lyst til at læse mere om historien bag Lænken og det unikke samarbejde, kan jeg anbefale at I kigger på Lænken's hjemmeside og går ind under punktet: For medlemmer. Der er ikke krav om pass-word – under titlen Krøniken kan I læse hele historien, som to af vore frivillige har støvet op fra arkiver, gamle blade og referater.

Jeg vil derfor ikke trække jer igennem en lang historie om, hvordan samarbejdet i perioder har været svært og truet af modsætninger – jeg vil hellere sige noget om, hvad der er så særligt ved samarbejdet, når det fungerer bedst:

Selv om ordene 'respekt og tillid' efterhånden er blevet noget fladtrampede vil jeg alligevel bruge dem nu. For det er den gensidige respekt for hinandens kompetencer/kunnen, det handler om, når et samarbejde som vores skal lykkes ude i hvert enkelt ambulatorium.

Respekten og tilliden til jeres arbejde som behandlere kan I blandt andet se, når vores frivillige på sundhedsmesser og i forbindelse med uge40-aktiviteter stiller op med brochurer, som fortæller om Lænken's behandlingstilbud – eller når de går i lokalavisen og

fortæller deres egen historie, mens de samtidig er levende reklame for et behandlings tilbud, som har virket.

Og jeres respekt og tillid kan vi frivillige mærke, når vi bliver inddraget i arbejdet i ambulatoriet – ikke kun til at lave kaffe og lave udflugter – men også til tage i mod nye brugere, være kontaktfolk og uddele antabus efter aftale med jer.

Det er med til at skabe det ejerskab, som i den grad kan skabe synergi (eller: ekstra energi) i et ambulatorium.

Det særlige ved Lænken er altså ikke alene, at vi kan skabe netværk og har et fællesskab blandt de frivillige – men at der også er et fællesskab i samarbejdet mellem de frivillige og de ansatte, i en anerkendelse af, at alle mennesker – også tidligere alkoholmisbrugere – har ressourcer, som kan hjælpe andre.

I Landsforeningen ved vi godt, at pæne ord om samarbejde og ressourcer alene ikke er nok. De frivillige skal også kunne noget udover, at have stoppet med at drikke. Det er Landsforeningens udfordring at sørge for, at der hele tiden tænkes i kompetenceudvikling – og vi har da også en livlig kursusvirksomhed. I år kommer vi op på 9 kurser og ... temadage. Vi sætter mange ressourcer ind på det område, og glæder os over, at der i stigende grad er kommet et samarbejde i gang med distriktslederne omkring indholdet. Det vil vi meget gerne fortsætte med at udvikle, så I også fortsat kan have tillid til, at vore frivillige kan bruges til mere end kaffe brygning.

Til slut vil jeg sige lidt om Lænke-ånden:

For nye i Lænken kan det måske lyde lidt gammeldags og ude-af-trit med nutiden, når alle os, både frivillige og behandlere, som har været med i mange år, bruger ordet: Lænke-ånden.

Jeg vil sammenligne det med ordet sammenhængskraft. Det bliver jo brugt meget af nogle af vore politikere – men det skal ikke komme et godt ord til skade.

'Sammenhængskraft' oplever vi ofte i Lænken: når vi samler vore familier til sommertræf, når vi mødes på vore interne kurser eller til andre sociale arrangementer. Det er stort at være sammen og opleve sig som en del af et mere end 50-årigt fællesskab, som ganske vist har rod i store menneskelige problemer og elendighed – men som ved disse lejligheder viser, at der er en værdig vej ud af problemerne. I er eller har været en vigtig del af den vej.

Jeg håber, at sammenhængskraften og vores unikke tilbud vil overvinde de store udfordringer, Lænken står overfor i de kommende år i de økonomisk trængte kommuner.

Tak for ordet og ønsker jer et godt årsmøde.